

riet saa vidt muligt skulde fremskynde Afgørelsen af Sagerne. Jeg skal beredvilligt tilsige, at Ministeriet skal gøre alt for at imødekomme dette Ønske. At Andragenderne forsinkes noget, beror til Dels paa, at der foretages en meget omhyggelig Undersøgelse i Finansministeriet, og at det af Ministeriet ansatte Tilsyn undersøger alle Vilkaar for et saadant Foretagende, inden man yder Laanet. Men det beror ogsaa noget paa, at alle Andragender har været forelagte Boligkommissionen, og at denne har maattet afgive Betænkning over dem til Ministeriet.

Dernæst sagde den ærede Ordfører, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Byggeforening skulde have faa eller mange Medlemmer, var noget, som Finansministeriet afgjorde. Jeg vil gerne overfor ham oplyse, at Finansministeriet er gaaet meget langt ned med Antallet, vi er gaaet ned til mindre end Muserne og flere end Gratierne, som det hed i gamle Dage, i Antal og har altsaa søgt at imødekomme sely ganske faa Personer, der har dannet en Forening og har søgt Laan til de Huse, som enhver vilde bygge for sig.

Saa er der endelig det sidste Spørgsmaal, om hvilket der er Uenighed mellem den ærede Ordfører og et Medlem af Udvalget, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan bo andre i et Byggeforeningshus end Ejeren, altsaa hvorvidt der kan lejes Lejligheder ud. Derom maa jeg sige, at naar det drejer sig om en Lejlighed mere end den, Ejeren selv bebør — og det er jo i Almindelighed det, der er Tilfældet —, stiller Finansministeriet sig imødekomende deroverfor, og jeg forstaaer for Resten det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds saaledes, at dette vil han i og for sig ikke gøre Indsigelse imod. Man kunde maaske gaa til en eller to Lejligheder flere end den, Ejeren bebør, for at imødekomme Ønsket derom og for saa vidt muligt at tilfredsstille de Krav, som Bolignøden stiller. Men at man skulde komme til at bygge Lejekaserner og saa kun have en enkelt Bolig, som var beboet af et Byggeforeningsmedlem, er selvfølgelig ganske udenfor den ærede Ordførers Tankegang, det ved jeg paa Forhaand. Til noget saadant kan det hverken befrygtes, at Finansministeriet vil gaa med, eller at den ærede Ordfører vil give sin Anbefaling.

Hvad endelig Salg af Byggeforeningshuse angaar, er det noget, som ifølge gældende Lov ikke kan hindres, man har

Lov til at sælge saadanne Huse, naar Statslaanet udbetales, men jeg skal ikke nægte, at der er det at sige derom, at Staten udlaaner sine Penge billigt og mod en ikke alt for stor Sikkerhed, og Meningen er i alt Fald ikke den, at disse Huse skal gøres til Genstand for Spekulation, og det ønsker jo heller ikke Ordføreren. Men jeg maa sige, hvad jeg ogsaa har oplyst i Folketinget, at der foreligger for Ministeriet intet, som begrunder den Antagelse, at dette skulde være tilsigtet ved Oprettelsen af Byggeforeninger, eller at Resultatet af Statslaan til Byggeforeninger bliver, at Husene i nogen udstrakt Grad sælges. Jeg maa gaa ud fra, at det kun er undtagelsesvis, at dette finder Sted, og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke nogen Rimelighed i, at Finansministeriet skulde lægge sig imellem. Hermed tror jeg at kunne tilfredsstille baade den ærede Ordfører og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs). I øvrigt takker jeg Udvalget for dets Tilslutning.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Jeg vil gerne i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) sige, at min Slutningsbemærkning lød saaledes: Med disse Bemærkninger anbefaler jeg det høje Ting paa hele Udvalgets Vegne i Henhold til Betænkningen at vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret. Jeg er fuldkommen klar over, at de Bemærkninger, jeg har føjet til udenfor Betænkningen, staar for min egen Regning.

Dernæst vil jeg gerne bringe min Tak til den højtærede Finansminister for hans imødekomende Udtalelser. Jeg har ikke tænkt mig, at Laan af Statskassen skulde benyttes til Opførelsen af Kaserner, men der er jo et langt Spring derfra: Hver Mand sit Hus, og f. Eks. til, at nogle fik flere Huse. Hvad jeg sætter overordentlig Pris paa, og hvad jeg for øvrigt mente at være enig med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) i, er, at man under de nuværende Forhold gør sig al Umage for at fremskaffe saa mange Boliger som paa nogen Maade muligt. For øvrigt mæner jeg ligesom den højtærede Minister, at Uenigheden mellem os vistnok er saa ringe, at der neppe er Anledning til at drøfte den videre her. Jeg gentager min Tak til den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser overfor Sagen, som den foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.